

Sygn. akt II K 693/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Prudniku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Ebel
Protokolant:	sekr.sądowy Ewa Mróz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Andrzeja Gaszyńskiego

po rozpoznaniu w dniu 2 lutego 2016 r., 21 kwietnia 2016 r.

sprawy

J. M.

s. E. i T. z domu Ł.

ur. (...) w O.

oskarżonego o to, że:

W dniu 29 lipca 2015 r. w Ł. gm. P. kierował pojazdem osobowym m-ki T. o nr rej. (...) po drodze publicznej, nie stosując się do decyzji Prezydenta Miasta Z. sygn. akt WK.5430.9.788.2014.JB z dnia 24.07.2014 r. o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami kategorii B

tj. o przestępstwo z art. 180a kk

I. uznaje oskarżonego J. M. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu tj. przestępstwa z art. 180a kk i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia);

II. na podstawie art. 627 kpk i art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 170 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania w tym 100 zł tytułem opłaty.

Sygn. akt II K 693/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

20 stycznia 2014 r. do Wydziału Komunikacji Urzędu Miejskiego w Z. wpłynął wniosek (...) Komendanta Komendy Wojewódzkiej Policji w K. o skierowanie oskarżonego J. M. na badanie psychologiczne i ponowny egzamin w związku z przekroczeniem przez niego 24 punktów karnych za naruszanie przepisów prawa o ruchu drogowym. W wyniku wszczętego postępowania administracyjnego, w dniu 10 marca 2014 r. zostały wydane decyzje o skierowaniu oskarżonego na egzamin kontrolny i badania psychologiczne, które osobiście odebrał. Wcześniej, 18 lutego 2014

r. oskarżonemu zatrzymano ukraińskie prawo jazdy, którego dane potwierdzono poprzez Ukraiński Konsulat. 29 maja 2014 r. względem oskarżonego wszczęto postępowanie o cofnięcie mu uprawnień do kierowania pojazdami w związku z nieprzystąpieniem przez niego do egzaminu kontrolnego. Postępowanie zakończyło się wydaniem decyzji w dniu 24 lipca 2014 r. o cofnięciu oskarżonemu uprawnień. W uzasadnieniu decyzji wskazano, że przywrócenie oskarżonemu uprawnień może nastąpić po przedłożeniu pozytywnego badania psychologicznego oraz złożeniu egzaminu kontrolnego z wynikiem pozytywnym. W/w administracyjne decyzje oskarżony odbierał osobiście. 5 maja 2015 r. oskarżony udał się do Wydziału Komunikacji Urzędu Miejskiego w Z., gdzie oświadczył, że posiada nowe ukraińskie prawo jazdy. Pracownik urzędu J. B. pouczyła oskarżonego o konsekwencjach kierowania pojazdami na terytorium Polski, wobec cofnięcia mu do tego uprawnień, mimo posiadanego przez oskarżonego ukraińskiego prawa jazdy.

18 sierpnia 2015 r. do Wydziału Komunikacji Urzędu Miejskiego w Z. wpłynęła ze Starostwa Powiatowego w P. dokumentacja w związku z zatrzymaniem J. M. ukraińskiego prawa jazdy w wyniku kontroli drogowej z dnia 29 lipca 2015 r. W tymże to dniu oskarżony w Ł. dopuścił się wykroczenia drogowego (przekroczenia dozwolonej prędkości) ujawnionego przez funkcjonariuszy policji tutejszej komendy. Oskarżony kierował wtedy samochodem marki T. o nr rej. (...), pomimo że był świadomy obowiązującej względem niego decyzji o cofnięciu mu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi kategorii B.

dowód:

notatka urzędowa – k.1,

dokumentacja z UM w Z. – k.2-4,6

wyjaśnienia osk. – k. 47,

zeznania św. J. B. – k.62,

karta egzaminacyjna z tłumaczeniem – k.45-46,

kopie prawa jazdy – k.57-59,

kopie dokumentów – k.60-61,

zaświadczenie z tłumaczeniem – k.69-70.

Oskarżony w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa i wyjaśnił, że uzyskał ukraińskie prawo jazdy po zdaniu na Ukrainie egzaminu, co uprawnia go do kierowania pojazdami kat. B, także na terytorium Polski.

Oskarżony J. M. jest żonaty, ma jedno dziecko w wieku 15 lat. Posiada wyższe wykształcenie, z zawodu jest ekonomistą. Utrzymuje się z oszczędności w wysokości 3000 dolarów, nie posiada majątku większej wartości. Oskarżony był karany sędownie.

dowód: wyjaśnienia osk. – k. 47,

dane osobopoznawcze – k. 16,

dane o karalności – k. 15.

Sąd zważył co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego należy przyjąć, że wina i sprawstwo oskarżonego w zakresie przypisanego mu wyrokiem czynu nie budzą wątpliwości.

Ustalony na podstawie dokumentów, zeznań J. B. oraz wyjaśnień oskarżonego stan faktyczny jest bezsporny. Oskarżony w dniu 29 lipca 2015 r. w Ł. kierował samochodem, pomimo tego, że decyzją Prezydenta Miasta Z. z dnia 24 lipca 2014 uprawnienie do tego zostało mu cofnięte. Oskarżony wiedział przy tym, o konsekwencjach prowadzenia samochodu, mimo posiadania ukraińskiego prawa jazdy.

W obliczu powyższych ustaleń zachowanie przypisane oskarżonemu wypełnia zespół ustawowych znamion przestępstwa z art.180a kk, zgodnie z którym „Kto na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub w strefie ruchu, prowadzi pojazd mechaniczny, nie stosując się do decyzji właściwego organu o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2”. Zachowanie sprawcy przestępstwa z art.180a kk polega na niestosowaniu się do decyzji właściwego organu o cofnięciu mu uprawnienia do kierowania pojazdami. Decyzja taka względem oskarżonego zapadła w dniu 24 lipca 2014 r., oskarżony osobiście ją odebrał. Dodatkowo, oskarżony pouczaony był przez urzędnika J. B., że nie ukraińskie prawo jazdy nie przywraca mu uprawnień do kierowania pojazdami na terytorium Polski. Decyzję w tym przedmiocie wydaje bowiem właściwy organ w trybie art.103 ust.3 stawy o kierujących pojazdami. Pomimo tego oskarżony, w dniu 29 lipca 2015 r. kierował samochodem po drodze publicznej w Ł. i został zatrzymany do kontroli w związku z popełnionym wykroczeniem drogowym. Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w pkt.I wyroku.

Zgodnie z przepisami art.53 kk sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa (§1); §2 stanowi zaś, że wymierzając karę, sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.

Uwzględniając powyższe dyrektywy oraz priorytet kar nieizolacyjnych (art.58 §1 kk) Sąd przyjął, że kara 50 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości stawki dziennej na 20 zł wdroży oskarżonego do przestrzegania w przyszłości porządku prawnego. W szczególności w zakresie respektowania decyzji o cofnięciu mu uprawnień do kierowania pojazdami. Zdaniem Sądu, przy uwzględnieniu znacznego stopnia zawinienia (oskarżony wiedział, że wydane mu ukraińskie prawo jazdy nie uprawnia go do kierowania pojazdami na terytorium Polski), jak i stopnia społecznej szkodliwości czynu, który nie jest znaczny (oskarżony jednak legalnie uzyskał ukraińskie prawo jazdy po sprawdzeniu kwalifikacji wymaganych przepisami tego kraju) kara ta będzie współmierną odpłatą za jego popełnienie. Wymierzona oskarżonemu kara winna nadto spełnić cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie ma osiągnąć wobec oskarżonego oraz w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Sąd zważył i na uprzednią karalność oskarżonego.

Ustalając oskarżonemu wysokość stawki dziennej grzywny Sąd wziął pod uwagę stosownie do treści art.33 §3 kk jego dochody, warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe.

Orzeczenie o kosztach postępowania uzasadnia treść przepisów prawa cyt. w punkcie II wyroku, a nadto sytuacja materialna oskarżonego.